

germinadorsocial

Crònica de l'acte

El viver de les idees per a la transició energètica dóna els seus primers fruits

La Ermineta-Electra-Regadio, Agrupació de Consums Barcelona, Eeeepa!, Ecotxe i Som Mobilitat són els guanyadors de la I edició del Germinador Social, que celebrava la seva entrega de premis dijous 27 d'abril.

«A años vista nos encantaría que nuestro proyecto estuviese en marcha, pero también y sobre todo que sirviese de modelo para otras ciudades. Así, y hasta conseguir el ideal, el ideal de un pueblo soberano energéticamente». En Jon Mendia i en Jan Mendo s'acomienzen dels darrers focus somrient. Eskerrik asko, adéu, agur. Cada un d'ells duu a les mans un test amb una petita tomaquera: es tracta del trofeu del concurs, idèntic pels guanyadors i la resta de participants. En el cas d'Ermieta-Electra-Regadio, el projecte del qual formen part, el parell de petites plantes correspon al premi únic del públic i a un dels cinc guardons del Jurat.

És dijous 27 d'abril, passem de quarts de deu del vespre, i al hall de la Casa del Mar comença a refrescar: els assistents que segueixen petant la xerrada a la sortida de l'edifici no deixen que la porta automàtica tanqui del tot. Salutacions, felicitacions recíproques, les últimes entrevistes. A l'altra banda del rebedor s'ensuma la porta de la cafeteria, on s'ha preparat el pica-pica de rigor, i on els assistents més vius no han dubtat a fer-se forts. Al cap i a la fi, ara mateix hi ha per a molts una gran quantitat d'energia a recuperar: fa només uns minuts que s'ha fet saber a cinc dels projectes concursants -Ermineta-Electra-Regadio, Ecotxe, Eeeepa!, Som mobilitat i Azimut 360- que han guanyat el premi de la I edició del Germinador Social, i amb ell l'impuls econòmic que pot fer possible que els seus plantejaments prenguin embranzida i es facin realitat. Pel que fa

germinadorsocial

a la resta de projectes -cal dir-ho-, els seus representants no marxen tampoc amb les mans buides: més enllà de la petita tomaquera que es passen incòmodament de mà en mà mentre enllesteixen el refrigeri, s'enduen una pila de propostes de col·laboracions, així com l'oferiment, per part de Coop 57, d'estudiar una bonificació de les seves despeses financeres futuribles.

Hores abans, al voltant de dos quarts de sis de la tarda, aquests mateixos participants, confosos amb el públic independent, encara s'arremolinaven a l'entrada de la sala d'actes de la Casa del Mar, al Poble-sec, a recer de les baixes temperatures del dia plujós. Dels quaranta-un projectes que s'havien arribat a presentar a aquesta I edició del Germinador Social, nou arribaven a la fase final: cinc d'ells escollits mitjançant un procés de votació popular en què van arribar a participar més de 10.000 persones; els altres quatre, triats pel Jurat.

El Germinador Social no és un concurs a l'ús. Projecte comú de les cooperatives Som Energia i Coop 57, s'orienta a fomentar la creació de nous agents locals en el camp de la transició energètica. Una de les seves particularitats rau, segons Xavi Teis -membre de l'organització i de Coop 57- en què l'objectiu del concurs no consisteix tant en entregar una dotació econòmica a un projecte determinat com en articular un pas previ: incentivar la ciutadania a treure la pols a la creativitat, empoderar-se i plantejar nous projectes de recuperació de sobirania. A aquest respecte, alguns dels propis participants van reconèixer durant l'acte que sense el Germinador a dia d'avui el seu projecte restaria encara en una fase molt més preliminar.

Eren les sis toques quan Anna López, presidenta del Coop 57, i Pep Puig, president de Som Energia, encetaven la vetllada amb el seu discurs inaugural. De les seves intervencions, en què es repassava breument la història de les seves respectives cooperatives, s'anava retallant a poc a poc, però amb tota la solvència, una vella màxima

comuna: «Resistir i crear». Resistir els embats de l'oligopoli, crear les bases del que serà el futur model energètic de la societat.

Arribava el torn dels concursants: en intervals de cinc minuts tindrien l'oportunitat de compartir amb el prop d'un centenar de persones que poblaven la sala un tastet del seu projecte. Al llarg de l'hora següent tot un seguit d'idees renovadores, esperances i crítiques irrompia a l'escenari, amb orientacions concretes variades, però amb una matriu comuna: la transició energètica des de l'economia social i solidària.

A mesura que avançaven les presentacions s'anava fent patent que **la qüestió del transport sostenible gaudia d'una àmplia presència**. De Bicinity -que planteja un servei de repartiment a domicili mitjançant cotxes elèctrics a Sabadell- a Ciclènergy -amb el seu parking de bicis sostenible a Saragossa-, passant per Ecotxe i Som Mobilitat -dos projectes similars que proposen cooperatives d'usuaris de cotxe elèctric compartit- la problemàtica seria recordada amb freqüència.

L'altre punt estrella, el de l'auto-producció energètica: Azimut 360 presentava una agrupació de comptadors en la comunitat de veïns que permetés instal·lar plaques fotovoltaïques al terrat, amb l'energia de la qual la comunitat es nodriria; mentre que per part seva, Ermineta aspira a recuperar una central hidroelèctrica abandonada a Puente de la Reina, un petit poble navarrès, a partir del treball de la ciutadania i amb l'objectiu d'assumir el funcionament de l'enllumenat públic de la localitat.

Completaven les presentacions CooperaSE -una cooperativa de gestió de serveis energètics a Granada-, Wateco -el projecte d'una moneda social i virtual sostinguda per la producció d'energia renovable- i Eeeepa!, un projecte que busca crear la figura de l'agent energètic de barri, és a dir, un veí referent que ens ajudi a modificar el nostre model energètic.

germinadorsocial

Més enllà de la sostenibilitat energètica dels projectes que plantejaven, tots els concursants insistien, com a mínim, en un parell d'elements més. El primer, la qüestió de la replicabilitat: la potencialitat dels programes de ser generalitzats i emulats en altres indrets i altres condicions. Sara Pizzinato, membre del Jurat i de Greenpeace, ja hi havia posat èmfasi abans de l'acte: «L'escalabilitat i la replicabilitat són factors fonamentals. És el canvi climàtic qui ens imposa les dates; la velocitat que necessitem per realitzar la transició energètica és bromadora.» En segon terme, és clar, l'aspiració a l'empoderament de la ciutadania. Lluny dels programes aplicats des de dalt pels organismes governamentals, els projectes que es discutien aspiren a construir una comunitat que es faci seu el repte i s'organitzi per plantejar l'alternativa. «Del que es tracta és de cercar el desenvolupament de dinàmiques comunitàries. Empoderar col·lectius perquè de forma col·lectiva puguin resoldre necessitats», havia comentat en aquest sentit Xavi Teis, a part, una estona abans.

Exposats tots els projectes, era el torn de les preguntes. Propostes de col·laboracions per part de membres del públic implicats en el sector, suggerències, dubtes a resoldre, recordatoris importants: «Cal remarcar que això d'avui no és un examen, sinó una trobada després de la qual hem de seguir tots en contacte». A destacar, una pregunta bonica: que cada projecte es defineixi a si mateix amb una o dues paraules: recuperar sobirania, poder ciutadà, autoconsum urbà.

Arribava el punt calent: l'entrega de premis. Ermineta-Electra, Ecotxe, Eeeepa!, Som Mobilitat i Azimut 360 rebien -en aquest ordre- els cinc premis idèntics del Jurat, consistents en una dotació de 4.500 euros per projecte. Ermineta-Electra no tardaria gaires minuts a cantar el doblat: el premi del públic, els vots del qual havien estat emesos durant l'acte, i que es xifrava en 2.500 euros, també anava a parar a les seves mans. Al final, entrega de guardons a la resta de candidats, tots sobre l'escenari a fer la foto, més

germinadorsocial

recordatoris de col·laboracions entre els agents implicats, i un regust: qui més, qui menys, surt d'aquí amb alguna cosa.

Passem de quarts de deu del vespre, i al hall de la Casa del Mar ja refresca. Ambient distès, felicitacions recíproques, intercanvi de contactes. Entre una cosa i altra, i com qui no vol la cosa, ens encaminem tots a la cafeteria, a seguir departint entre pinxos de truita de patates i una mica de beure, que al cap i a la fi és l'ambient on sempre acaben germinant les millors de les idees.

